

Selvom vi lever i en tid med masser af uro i verden, rigsretssag her i landet og måske også mod præsidenten i USA, corona mutationer, voldsom smitte og nedlukning og rekordmange gråvejrsdage i december, er der lyspunkter.

Et lille lyspunkt, som ikke er til at overse er, at vi i januar måned har set solen! Og så er det blevet vinter! Ikke bare med temperaturer omkring frysepunktet, men med voldsom frost! Efter at have oplevet et år – 2020 helt uden sne og frost, ser 2021 ud til at blive anderledes!

Vi har – trods corona – for nylig fejret Jesus' fødsel. Det var uden sammenligning årets største lyspunkt. Lyset kom til verden. Kirkerne var ganske vist lukkede, men heldigvis blev der i nogen grad kompenseret gennem mange radio og tv transmissioner og som her, prædikenen på hjemmesiden.

Lyset kom til verden julenat, da Jesus blev født. Josef og Maria og deres lille nyfødte barn kunne ligne en helt almindelig familie – men det er de ikke, for Josef er jo ikke far til Jesus. Det i sig selv er ikke et særsyn, men det er et særsyn, at Jesus' far er Helligånden!

Da Jesus otte dage senere blev omskåret, var der også forskel på denne familie og andre. For navnet Jesus var ikke et navn hans forældre havde bestemt. Det var derimod englen Gabriel, som havde bestemt det.

I søndags, 1. søndag efter Helligtrekonger, handlede det om, at Jesus var blevet 12 år. Jesus var ikke som andre børn. Han var på et tidligt tidspunkt kommet i den alder, hvor børn er begyndt at opdage, at de kan stå på egne ben og gå deres egne veje. Maria og Josef havde taget ham med op til templet i Jerusalem i anledning af påskefesten. Og væk var Jesus! Ikke bare i et par timer, men i 4 dage! Jesus var som 12 årig i særlig grad i stand til at stå på egne ben.

Med en far og mors ængstelse ledte de efter ham. Da de endelig fandt ham og uroligt spurgte ham, hvor han dog havde været, fik de det mærkelige svar af ham: "Vidste I ikke at jeg bør være hos min far?" Men de forstod ikke et ord af, hvad han mente med det.

Jesus mente, at hans hjem var i templet, hos Gud. Han havde ikke som andre 12 årige problemer med at være adskilt fra sin jordiske far og mor: Josef og Maria, for i templet var han sammen med sin himmelske far, Gud.

...

Og så er der situationen lige nu: Jesus er til bryllupsfest. Det er en fortælling om, hvordan Jesus forvandler en – med et jysk udtryk: "meget træls" situation til en stor glæde for festdeltagerne ved at forvandle vand til vin. Og det er endda en bedre vin, end den, som deltagerne hidtil er blevet tilbudt.

Det kan da siges at være et lyspunkt...

Forestil jer lige situationen: festen er i fuld gang. Pludseligt er vinen sluppet op – gode råd er dyre!

Hvad gør man? Kan man skaffe mere vin et eller andet sted fra? Hvad sker der, hvis man tilbyder selskabet vand? Det er under alle omstændigheder noget af en trist erstatning for den gode vin!

Der må mildest talt være tale om oprør hos de implicerede parter!

Og så kommer Jesus og mildest talt redder stemningen, redder festens videre forløb!

Og ikke nok med det. Den vin, som Jesus frembringer er bedre end den, som selskabet hidtil havde smagt!

Sikken et mirakel!

Et kæmpe, kæmpe lyspunkt for en fest, som er truende tæt på at ende som en større eller mindre katastrofe!

Forvandlingen af vand til vin er Jesus' første åbenbaring af sin herlighed, og det sker sandelig med maner. Der er ikke sparet på noget. Jesus viser sine evner med ødselhed og overdådighed.

En ødselhed og overdådighed, som viser, at Gud ikke sparer på noget. At livet hos Gud er som en bryllupsfest, hvor der er god vin i overflod.

Situationen ved brylluppet ville uden Jesus' indgriben være blevet pinlig. For hvad ville der ske, når vinen var sluppet op? Hvad ville gæsterne sige? Hvad ville naboerne sige? Ville det ikke blive kendt i hele byen – og komme til at klæbe ved brudeparret for altid?

Jeg kan godt forstå, at Maria gerne vil have Jesus – hendes guddommelige søn til at klare det problem! Og redde festen. Men der var et andet problem: For timen var endnu ikke kommet, hvor det skulle åbenbares, hvem han var.

Og det fortæller Jesus Maria. Men selvom det er for tidligt, vælger Jesus at udføre sit mirakel: at forvandle vandet til vin. Og dermed åbenbare hvem han er og sin guddommelighed. Men også hvem Gud er og hans overflod – af alt, hvad der er godt og gør mennesker glade!

Og den forvandling, det mirakel vækker glæde. Det redder hele festen at gæsterne ikke fremover skal drikke vand, men en vin, som er bedre end den, som de hidtil er blevet tilbudt.

Og Jesus ødsler med vinen, med glæden. Den guddommelige glæde spørger ikke om grunde til at være glad. Den tværtimod ødsler med glæden.

Jesus er kommet til jorden for at give os mennesker glæden og lyset for at vi kan dele det med hinanden. Ikke mindst når vi mennesker rammes af modløshed, håbløshed, bitterhed og tomhed, som æder sig ind på glæden.

Og det er jo i forhold til vores verden ikke helt urealistiske følelser. Og så er det godt at tænke på, at selvom meget ser trist ud, så er der også håb. Der er en corona vaccine på vej til os alle sammen og dag for dag bliver det lysere og vi kan se frem mod foråret.

...

Det som Jesus giver bryllupsgæsterne og alle os, som læser eller hører denne tekst, er håb og glæde.

Jesus viser med sit mirakel, hvad Guds rige er, og det betyder lys glæde og håb til alle mennesker.

Amen